

ע"פ 3371/17 - רונאל כהן נגד מדינת ישראל, מ. מ. ג.

בבית המשפט העליון

ע"פ 3371/17 - א'

כבוד השופטת ד' ברק-ארז
רונאל כהן

לפני:
המבקש:

נגד

1. מדינת ישראל
2. מ. מ. ג. (מתלונן)

המשיבים:

בקשה לעיכוב ביצוע של רכיב הפיצויים בגזר דינו של
בית המשפט המחוזי בירושלים מיום 16.3.2017 בת"פ
55983-07-15 שניתן על-ידי כבוד השופטת ר' פרידמן-
פלדמן

עו"ד יעקב קמר

בשם המבקש:

עו"ד בתשבע אבגז

בשם המשיבים:

החלטה

1. בפני בקשה לעיכוב ביצוע של תשלום הפיצויים שבהם חויב המבקש בגין הרשעתו בבית המשפט המחוזי בירושלים ביום 16.3.2017 (ת"פ 55983-07-15, השופטת ר' פרידמן-פלדמן).

2. המבקש הורשע בבית המשפט המחוזי במסגרת הסדר טיעון בעבירה של חבלה בנסיבות מחמירות לפי סעיפים 333 ו-335 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין) ושל תקיפה סתם לפי סעיף 379 לחוק העונשין. בהמשך לכך, נגזר עליו עונש מאסר בפועל של תשעה חודשים, מאסר על תנאי של ששה חודשים, ובנוסף לכך הוא חויב בתשלום פיצויים למתלונן בסך 10,000 שקל.

3. לאחר הקראתו של גזר הדין ביקשה באת-כוחו של המבקש, באותה עת, לעכב את ביצוע עונשו, ובית המשפט המחוזי הורה – בהסכמת המדינה – על עיכוב ביצועו של עונש המאסר שהושת על המבקש.

4. הבקשה דנן נסבה על עיכובו של רכיב הפיצויים בגזר דינו של המבקש.

5. לטענת המערער סיכויי הערעור שהגיש "גבוהים במיוחד". הערעור מכון כנגד הרשעתו של המבקש, ולחלופין כנגד גזר הדין, והוא מתבסס, בין היתר, על טענה של אכיפה בררנית, כמו גם על טענה של כשל בייצוג בקשר לכך. המבקש מוסיף ומפנה למצבו הכלכלי הקשה.

6. ביום 7.5.2017 הוגשה תגובת המשיבים לבקשה. המשיבה 1, המדינה, הגישה תגובה זו על דעתו של המשיב 2, המתלונן. על-פי הנטען סיכויי הערעור אינם טובים בהתחשב בכך שהמבקש הודה בכתב האישום במסגרת הסדר הטיעון שהושג בין הצדדים. כמו כן, נטען כי סכום הפיצויים אינו גבוה, כי מצבו הכלכלי של המבקש אינו מצדיק את דחיית מועד התשלום, וכי אף המתלונן, שנפגע מן המבקש, מתנגד לבקשה. בנוסף, נטען כי המבקש לא הראה כי יתקשה לגבות את כספי הפיצויים חזרה, ככל שערעורו יתקבל.

7. בהתאם לפסיקתו של בית משפט זה, בקשה לעיכוב ביצוע של רכיב הפיצויים בגזר דין פלילי אינה מצריכה דיון במעמד הצדדים (ראו למשל: ע"פ 3190/13 זאדה נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (4.6.2013)). בהתאם לכך, החלטתי לדון בבקשה בהתאם לטיעוני הצדדים שהוגשו בכתב, כפי שהונחו בפני.

8. לאחר ששקלתי את הדברים אני סבורה כי אין הצדקה לעיכוב ביצועו של החיוב בפיצויים, שכן שיקולי מאזן הנוחות מטים את הכף בצורה מובהקת לעבר דחיית הבקשה. באופן ספציפי, יצוין כי סכום הפיצויים שבו חויב המבקש הוא מתון יחסית. כמו כן, יש להתחשב אף בסבלו של המתלונן שנפגע מן האירוע שעמד ביסודו של כתב האישום. המבקש אף לא הוכיח כי יתקשה לגבות את כספו חזרה ככל שערעורו יתקבל (ראו למשל: ע"פ 2589/05 מקייבסקי נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (15.11.2005)). בנסיבות אלה, לא מצאתי לנכון לקבוע מסמרות בכל הנוגע לסיכויי הערעור.

9. סוף דבר: הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ט"ו באייר התשע"ז (11.5.2017).

ש ו פ ט ת